

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande № 15/
1963 med anledning av Ålands landskapsstyrelses
№ 15/1963. framställning till Ålands landsting med förslag
till landskapslag om jakt (28/1963).

Sedan Landstinget över förenämnda framställning inbegärt lag- och ekonomiskutskottets betänkande har utskottet, som i ärendet hört lagberedningssekreteraren Rolf Sundman och tagit del av Ålands Jaktvårdsförbunds den 26.10 1963 till landskapsstyrelsen ställda utlåtande över förslaget, behandlat ärendet och får härmed vördsamt anföra följande:

Utskottet har i princip omfattat det av landskapsstyrelsen uppgjorda lagförslaget, oaktat det i många delar avviker från den av landstinget den 24 mars 1960 antagna landskapslagen om jakt, vilken sedermera förfallit, enär nu föreliggande förslag i stort överensstämmer med rikets gällande jaktlag. I flere av de ändringar, som nedan föreslås har utskottet dock beaktat förenämnda landskapslag.

Bestämmelserna i 5 kap. om älgjakten har utskottet ansett vara knappt tilltagna och har därför beslutat komplettera dessa varvid också hänsyn tagits till rikets gällande förordning om jakt på älg (FFS 385/1962).

Landskapsstyrelsen har föreslagit att bestämmelserna om älgjakt även skall kunna tillämpas på rådjursjakten. Då utskottet anser att jakt på rådjur icke kan jämföras med jakt på älg samt då rådjursjakt på Åland knappast torde bliva aktuell inom de närmaste decennierna, har utskottet strukit bestämmelserna om denna jakt.

Jaktkortsavgiften har utskottet beslutat föreslå till fyra mark per år, på grund av att en större förhöjning av dessa avgifter, särskilt skulle drabba skärgårdsbefolkningen. Stadgandena om jaktkort har bringats i överensstämmelse med motsvarande stadganden i den av landstinget den 20 mars 1960 antagna lagen.

I de bestämmelser, där orden "jord", "mark" eller "vattenområde" användas, och då dessa med hänsyn till sin betydelse även kunna innefattas i begreppet område, har utskottet genomgående ändrat dessa till enbart "område".

I landskapsstyrelsens framställning har vid paragraferingen 35 § blivit överhoppad och två kapitel fått samma numrering, nämligen kap. 11. Dessa felaktigheter har blivit rättade i nedanstående lydelse av lagen.

Detaljmotivering:

6 §. Då det i många fall kan finnas orsak att uppgöra arrendeavtal för en kortare tid än fem år, har utskottet ändrat minimitiden till ett

7 §. Bestämmelserna i andra meningen gälla enligt vanliga civilrätts-

liga regler, varför utskottet anser det vara obehövt att här införa dessa.

9 §. I landskapslagen om fiske i landskapet Åland (39/56) 55 § stadgas om fiskelagsstämmans befogenhet att besluta om jakten på fiskelagets vatten, varför utskottet såsom överflödigt strukit bestämmelsen om organiserat fiskelags vattenområde.

12 §. Utskottet har ansett att bland skadedjuren även bisamrätta och gråtrut böra ingå.

13 §. Har kompletterats med "i byggnad".

16 §. Stadgandet i 1 mom. utgör enbart ett konstaterande av gällande rätt. Denna bestämmelse har varit intagen i rikets lagstiftning sedan år 1934 och har tidigare icke ingått i någon jaktlag i landskapet icke ens i den år 1960 av landstinget antagna och sedermera förfallna landskapslagen. Då utskottet anser ^{att} ~~det~~ icke heller nu finns någon orsak att införa ett dylikt stadgande och då 2 mom. innehåller blott vaga och svårtolkade bestämmelser har utskottet bortlämnat 16 § i landskapsstyrelsens framställning och i stället av praktiska skäl uppdelat 17 § i två paragrafer.

23 §. Då alfågel, sjöorre och skäggdopping icke äro stationära fåglar och då det hitintills varit lovligt att jaga dessa fåglar under en längre tid än vad landskapsstyrelsen nu föreslår och då förhållandet icke givit anledning till konstaterat missbruk genom att olovliga fåglar skulle ha skjutits under den tid dessa fåglar varit lovliga, samt dessutom då jakten på dessa fåglar har en stor betydelse för skärgårdsbefolkningen, har utskottet beslutat förlänga jakttiden för dessa fåglar under våren. För att om möjligt stävja fågelskyttet i isrännor har jakttiden på dessa fåglar dock i motsvarande grad förkortats under hösten. Dessutom har utskottet icke funnit något motiv för en ändring av tiden för jakt på hare och räv.

24 §. Emedan jakttiderna i allra högsta grad ingått i befolkningens medvetande, och vunnit dess respekt, anser utskottet att jakttiderna bör vara fasta. I motsatt fall uppstår lätt tveksamhet om gällande jakttider och irritation mellan olika delar i landskapet. På dessa grunder har utskottet funnit det riktigt att stryka punkt 1.

25 §. I överensstämmelse med landskapslagen om fiske (39/56) 52 §.

3 mom. har utskottet i 2 mom. ändrat "däröver klaga hos landskapsstyrelsen" till "underställa detsamma landskapsstyrelsens prövning".

26 §. Utskottet har ställt sig tveksamt till landskapsstyrelsens

kompetens att utfärda i 3 och 4 mom. avsedda förbud. Då dessutom spinnfiskeförbudet är gällande en del av den i 2 mom. nämnda tiden, vilket i allmänhet har samma verkan, har utskottet funnit det lämpligast att stryka 3 och 4 mom.

35 och 36 §§. Då 35 § saknades i landskapsstyrelsens framställning har 36 § uppdelats i tvenne paragrafer sålunda att 4 mom. ändrats till en särskild paragraf. Dessutom har utskottet beslutat stryka "omedelbart" från sista meningen i 4 mom. i enlighet med motsvarande stadgande i rikets jaktlag.

37 §. I 1 mom. nämnda tid, under vilken hund icke tillåts ströva omkring i markerna okopplad, överensstämmer icke med den tid jakt med drivande hund är förbjuden enligt framställningen, varför utskottet anser det befogat att i stadgandet endast införa en allmän hänvisning till denna tid.

39 §. Majoriteten av utskottet omfattar landskapsstyrelsens förslag till lydelse av denna paragraf, medan minoriteten bestående av ledamoten Arvidsson föreslår följande lydelse: "Katt som anträffas lös annorstädes än på ägarens gårdsplan eller i hans trädgård, må dödas".

41 §. Användande av rök förekommer i landskapet numera endast vid jakt på räv och mink. Då utskottet anser det icke vara skäl att ändra bestämmelserna i detta avseende har 2 mom. i landskapsstyrelsens framställning strukits och i stället har 43 § 1 mom. införts såsom 2 mom. i denna paragraf, till vilken det enligt utskottets mening egentligen hör.

42 §. Jakt med militärgevär på säl har enligt nu gällande jaktlag även tillåtits i havsbandet. För att förtydliga bestämmelserna i detta avseende och i avsikt att icke ändra på rådande praxis beträffande sådan jakt, har utskottet infört "i havsfjärd" i 2 mom. Då utskottet anser att jakt med miniatyrgevär fortfarande skulle tillåtas har sista satsen i 3 mom. strukits.

46 §. Har uppdelats i två moment.

47 §. Emedan 16 § borttagits, vartill denna paragrafs 2 mom. egentligen hänvisar, har utskottet ä en tagit bort detta moment.

48 §. I 1 mom. har i stället för rådjur införts räv.

54 §. I avsikt att förtydliga att tillfälliga jakträttsinnehavare icke skulle vara berättigade att tillhöra jaktvårdsförening, har utskottet i 1 mom. infört "i 1,2 och 6 §§ avsedda" jakträttsinne-

havare.

57 §. I sista momentet har hänvisningen rättats i överensstämmelse med den ändrade paragraferingen.

I anseende härtill och omfattande landskapsstyrelsens framställning i övrigt föreslår utskottet vördsammast

att Landstinget måtte godkänna lagförslaget i följande lydelse:

Landstinget skall förordna en eller flera personer som utvalda av landstinget och

som utvalda av landstinget eller utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

gives utvalda personer som utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

och skall förordna en eller flera personer som utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

(Lika som i landskapsstyrelsens framställningar.)

Avseende på de personer som utvalda av landstinget, skall ett och samma utvalda personer, som utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

Avseende på de personer som utvalda av landstinget, skall ett och samma utvalda personer, som utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

Avseende på de personer som utvalda av landstinget, skall ett och samma utvalda personer, som utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

Avseende på de personer som utvalda av landstinget, skall ett och samma utvalda personer, som utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

Avseende på de personer som utvalda av landstinget, skall ett och samma utvalda personer, som utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

§ 5.

(Lika som i landskapsstyrelsens framställningar.)

§ 5.

Om de personer som utvalda av landstinget, skall ett och samma utvalda personer, som utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

Om de personer som utvalda av landstinget, skall ett och samma utvalda personer, som utvalda av landstinget, förordna en eller flera personer

L a n d s k a p s l a g
om jakt.

I enlighet med Ålands ländstings beslut stadgas:

1 kap.

Om rätt till jakt.

1-2 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

3 §.

Jakträtten på landskapet tillhöriga områden tillkommer landskapet och må utarrenderas eller upplåtas enligt tillstånd. Företräde bör härvid givas ortsbefolkningen samt den befolkning, som icke har jakträtt.

Om rätt att idka jakt på staten tillhöriga områden gäller vad därom är stadgat i riket.

4-5 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

6 §.

Avtal om jaktarrende skall för att gälla ingås på viss tid, minst ett och högst tjugofem år, samt avfattas skriftligen och bestyrkas av vittnen.

Arrenderätt må icke utan legogivarens tillstånd överföras på tredje man.

7 §.

Avtal om jaktarrende må av den, som förvärvat äganderätt till lägenhet genom frivilligt köp, i utmätningssväg eller vid försäljning på grund av konkurs, genom byte eller annat därmed jämförligt fång mot vederlag hävas inom tre månader efter det avtalet förelades honom, därest icke vid lägenhetens överlåtelse förbehåll gjorts beträffande arrendeavtalets fortbestånd.

Angående intecknat arrendeavtals bestånd vare gällande, vad därom är särskilt stadgat.

Beträffande före denna lags ikraftträdande ingånget avtal om jaktarrende gälle vad därom är tidigare stadgat.

8 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

9 §.

Område, som tillhör flera lägenheter samfällt, må användas för jakt sålunda, att envar delägare idkar jakt på sätt delägarstämma närmare bestämmer eller så, att jakträtten enligt vad ovan är stadgat utgives på arrende eller att jakten utövas för gemensam räkning. Delägare må ej utan delägarstämmas samtycke åt tredje man överlåta sin jakträtt.

Har icke förvaltningen av samfällt område ordnats i enlighet med

lagen om sådant område på annat sätt, avgöras ärenden rörande jakten vid delägarstämma, varvid envar delägare tillkommer rösträtt efter sin andel i det samfälllda området. Såsom beslut gäller den åsikt, som omfattats av de flesta rösterna.

Om rätt till jakt på sockenallmänning besluter kommunens fullmäktige.

10-11 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

2 kap.

Om avlivande av skadedjur.

12 §.

Skadedjur, som i fritt tillstånd tillfälligtvis av någon anträffas, får av honom, varhelst det vara må, dödas eller fångas och behållas, såvitt det icke strider emot de bestämmelser, som gälla angående fredning av djurlivet inom skyddsområde eller mot stadgande om fredning av visst djurslag, vilket utfärdats med stöd av landskapslagen om naturskydd.

Med skadedjur avses här säl, mink, bisamråtta, havs- och gråtrut.

13 §.

Inkommer räv eller sådant vilt, som ej under någon tid av året är fridlyst på gårdsplan, i byggnad, trädgård eller park, på sädesåker i växande odling eller fiskodlingsdamm, vare innehavaren för förhindrande av skada berättigad att där döda djuret och behålla detsamma, även om jakträtten på området tillhör annan eller jakt ej må bedrivas där.

Orsakar fridlyst vilt skada på odling, trädgård eller park och är skadan icke ringa, må landskapsstyrelsen, där skadan icke berättigar odlingens ägare eller innehavare till ersättning, på anhållan av den skadelidande bevilja tillstånd att avliva så mycket av ifrågavarande viltslag, som anses nödvändigt för förebyggande av fortsatt skadegörelse. På grund av sådant tillstånd fällt villebråd skall tillfalla jakträttsinnehavaren, som äger till landskapsstyrelsen anmäla om antalet nedlagda djur.

14 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

3 kap.

Om utövande av jakträtt.

15 §.

Jakträttsinnehavare må icke söka efter villebråd eller eljest idka jakt på gårdsplan eller i trädgård eller inom etthundrafemtio meter från sådan, ej heller på åker eller äng, förrän grödan är bärgad eller uppsatt, utan tillstånd av den, som innehar området.

16 §.

Vill någon utplantera djurslag, som icke är fridlyst under någon tid av året eller varav bestående stam icke finnes i landskapet, ansöka om tillstånd hos landskapsstyrelsen.

17 §.

Har någon med iakttagande av vad i 16 § är stadgat utplanterat villebråd, och har därom meddelats på sätt kommunala tillkännagivanden kungöras, må ingen annan det året och under närmast följande fem kalenderår inom samma kommun jaga sådant villebråd, under förutsättning att kungörelsen varje år förnyas. Undantag må dock medgivas av landskapsstyrelsen.

18 §.

Ej må någon uppsåtligen skrämma eller mota eller på annat sätt driva villebråd inom område eller från område, där han icke har jakträtt. Den, som äger eller innehar området, är dock berättigad att därifrån fördriva villebråd för avvärjande av skada.

Fågel må icke beskjas över främmande område.

19-20 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

4 kap.

Om villebrådstammens bevarande och jakttiderna.

21-22 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

23 §.

Jakt må under nedannämnda tider bedrivas på följande villebråd:

- 1) hela året: bisamrätta, mink, utter och säl;
- 2) från och med den 1 april till och med 15 april: hane av storskrake och knipa;
- 3) från och med den 15 mars till och med den 25 maj: alfågel, sjöorre och skäggdopping.
- 4) från och med den 1 maj till och med den 25 maj: morkulla, hane av ejder, svärta, storskrake, småskrake (pracka), knipa och vigg;
- 5) från och med den 20 augusti till den 30 november: storskrake, gräsand, bläsand, stjärtand, skedand, sothöna och morkulla;
- 6) från och med den 15 september till den 30 november: småskrake (pracka), knipa, brunand och vigg;
- 7) från och med den 15 september till den 31 december: alfågel, sjöorre och skäggdopping;
- 8) från och med den 1 november till och med den 31 januari: orrtupp, järpe, hare och räv; utan användning av drivande hund må räv dock jagas

även under tiden från och med den 1 juli till och med den 31 oktober och från och med den 1 februari till och med den 31 mars;

9) från och med den 1 januari till och med den 15 januari: ekorre; samt

10) från och med den 1 augusti till och med den 31 maj: skogsduva och ringduva.

24 §.

Visar det sig av synnerliga skäl nödigt, må landskapsstyrelsen för viss tid antingen i hela landskapet eller för viss del därav:

- 1) fullständigt freda något i 23 § nämnt villebråd; samt
- 2) tillåta jakt på djur, som icke nämnts i denna lag.

25 §.

Där det för villebrådstammens fortbestånd eller för nödig ökning av densamma är erforderligt, må medelst beslut vid jaktvårdsförenings möte inom föreningens område de gällande jakttiderna förkortas eller eljest fångst av något villebrådsslag begränsas eller detta helt fredas för ett år i sänder.

Var, som icke nöjes med i 1 mom. nämnt beslut, må underställa detsamma landskapsstyrelsens prövning inom 30 dagar, räknat från den dag han o beslutet erhållit kännedom på sätt i jaktvårdsförenings stadgar är föreskrivet om tillkännagivande av föreningens mötesbeslut. I landskapsstyrelsens beslut må ändring icke sökas.

26 §.

Bon, ägg och ungar av i 23 § nämnda fåglar må icke rubbas eller skadas eller eljest störas under häckningstiden. Lag samma vare angående annat villebråds bon och ungar, då jakt på det är förbjuden.

Utan hinder av stadgandet i 1 mom. må jakträttsinnehavare taga ägg av storskrake från uppsatt holk samt ägg (av skäggdopping, dock icke inom fredningsområde. Ägg må icke säljas.

27-28 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

5 kap.

Om jakt på älg.

29 §.

Jakt på älg är tillåten inom landskapet under en tid av högst trettio dygn med av landskapsstyrelsen för visst område och år meddelat tillstånd. Tidpunkten för jaktens begynnande och avslutande bestämmes av landskapsstyrelsen med iakttagande av att jakten om möjligt bedrivs på snötäckt mark och att jakttiden utgår senast den 20 december.

Tillståndet berättigar icke till att fälla älgko, som åtföljes av kalv eller vars kalv blivit fälld.

30 §.

Ansökan om tillstånd till jakt på älg riktas till landskapsstyrelsen och skall ansökan, som bör inlämnas senast den 20 oktober, åtföljas av utredning om att sökanden innehar i 1, 2 och 6 §§ avsedd jakträtt på ett sammanhängande område av minst 300 hektar och genom bevis av en av landskapsstyrelsen godkänd person visat sig besitta sådan skjutskicklighet, som erfordras för jaktens bedrivande. Är jaktområde på holme av mindre vidd än ovan sagts eller avser sökanden att bedriva jakt uteslutande på honom tillhörig mark av mindre vidd, må landskapsstyrelsen pröva, om tillstånd kan medgivas.

31 §.

Om vid älgjakt sårad älg överskrider jaktområdets gräns och faller på sådant främmande område, där jakt på älg då är tillåten, må den, som på sagda område har tillstånd till älgjakt, behålla älgen, och denna inräknas därvid i det antal, som må nedgöras på detta område. Önskar innehavaren av jakträtten på det främmande området icke behålla älgen och kan överenskommelse om överlåtelse av denna till skytten icke omedelbart träffas eller har jakträttsinnehavaren på det främmande området icke tillstånd till jakt på älg, tillfaller älgen landskapet och inräknas i det antal, som skytten har rätt att nedlägga. Överskrider sårad älg jaktområdets gräns och faller på sådant samma ägare eller innehavare av jakträtt tillhörigt område, på vilket för älgjakt beviljat tillstånd icke gäller, tillfaller älgen skytten. Vid avhämtning av den sålunda fällda älgen må skjutvapen icke medtagas.

32 §.

Har i samband med jakt fällts flera älgar än det meddelade tillståndet förutsätter eller avvikelse skett från de villkor, som i tillståndet ställts med avseende å älgens ålder eller kön, tillfaller sålunda fälld älg staten. Dessutom skall tillståndshavaren för varje sålunda fälld älg till staten erlägga en avgift om åttio mark, vilket belopp bör inbetalas till länsstyrelsen före utgången av kalenderåret.

Om i 1 mom. avsedd fälld älg skall ledaren för jakten omedelbart anmäla till ortens polismyndighet och skall älgen på åtgärd av de i jakten deltagande, flådd och öppnad, transporteras till av polismyndigheten anvisad plats.

Den, som uppsåtligen eller av vållande bryter mot villkoren i tillståndet att fälla älg eller underlåter att iakttaga i 2 mom. meddelade bestämmelser, straffes såsom 11 kap. är stadgat.

33 §.

Då synnerligen välgående skäl föreligga, må landskapsstyrelsen på ansökan efter prövning bevilja tillstånd att fälla älg med avvikelser från stadgandena i detta kapitel. I av landskapsstyrelsen fattat beslut på grund av ansökan om sådant tillstånd må ändring icke sökas.

34 §.

Angående sårad älg som under jakttiden går över till främmande jaktområde eller på grund av att jakttiden utgår blir kvar i markerna, bör tillståndshavaren ofördröjligen göra anmälan till polismyndigheten i distriktet och till den som har jakträtt på samma område.

Polischef, som erhållit kännedom om att sårad eller skadad eller eljest sjuk älg uppehåller sig inom hans distrikt, skall förordna om att älgen på lämpligt sätt avlivas. Härom bör landskapsstyrelsens forstavdelning omedelbart underrättas. Sålunda avlivad älg tillfaller landskapet.

6 kap.

Om eftersyn av hund och katt.

35 §.

Ägare och vårdare av hund eller katt äga tillse, att djuret icke stör villebråd på annans jaktområde eller under fridlysningstid.

Jordägare och -innehavare samt jakträttsinnehavare och för område tillsatt jaktövervakare må från sitt område avlägsna där anträffad lös hund, dock utan att tillfoga densamma skada, eller ock omhändertaga den. På hans uppmaning vare också hundägare skyldig att avhämta sin hund från främmande område.

Har hund omhändertagits, skall tillvaratagaren snarast möjligt därom underrätta ägaren, om denne och hans adress är känd, eller i annat fall göra anmälan till vederbörande polismyndighet. Önskar ägaren återfå sin hund, löse den med tjugu mark inom sju dagar från det meddelande om omhändertagandet gjorts till honom, eller inom fjorton dagar efter anmälan till polismyndigheten, anmälningdagen oräknad, och erlägge därtill för utfodring av hunden en ersättning om två mark per dag, vid äventyr att han eljest förverkat hunden åt tillvaratagaren. Så länge hunden är i dennes värjo, vare dock den förra ägaren berättigad att återfå den mot ovan nämnd lösen och ersättning.

36 §.

Har vid lovlig jakt med hund drevet eller skallet kommit in på annans mark, må det fortgå högst en halv timme, men pågår det där längre, skall jägaren med oladdat vapen gå för att omhändertaga sin hund. Jordägaren och -innehavaren samt jakträttsinnehavaren och för området tillsatt jaktövervakare vare berättigade att avbryta drevet eller skallet och avlägsna hunden från sitt område.

-11-
37 §.

Under den tid jakt med drivande hund icke är tillåten, må hund ej tillåtas okopplad ströva omkring annorstädes än på ägarens eller innehavarens gårdsplan eller i hans trädgård.

Vad i 1 mom. är sagt gäller ej hund, som är yngre än tre månader.

Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat, må hund, som särskilt dresserats att valla husdjur, eller annan särskilt dresserad tjänstehund användas i tjänsteuppgifter och sådan dressyr bibringas hund, om anmälan därom gjorts hos vederbörande polismyndighet. Detsamma gäller för hönshund, som med jakträttsinnehavarens begivande undergår vederbörlig dressyr. Polismyndighet må dock enligt prövning i enskilda fall förbjuda ovannämnd användning eller dressyr.

Vad i 1 mom. är sagt gäller ej heller hund, som försedd med fastställt märke användes såsom rapporthund eller för polis- eller gränsbevakningsuppgifter.

Med tillstånd av landskapsstyrelsen må jakthundsprov anordnas utan hinder av stadgandet i 1 mom. på härför lämpligt område, där jakträttsinnehavarens samtycke utverkats.

38 §.

Anträffas hund, som beröres av det i 37 § stadgade förbudet, under den där nämnda tiden lös inom främmande jaktområde, vare den myndighet, som övervakar jaktlagens efterlevnad, berättigad att döda den, såframt hunden icke kan omhändertagas. Samma rätt tillkommer, om hund befinner sig på främmande område, där villebråd kan uppehålla sig, eller på annans gårdsplan eller i annans trädgård, även områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavare och för området tillsatt jaktövervakare. Hund må dock icke dödas, om den åtföljes av sin ägare eller innehavare och denne på anmaning kopplar hunden.

Har hund i syfte som avses i 1 mom. omhändertagits, vare tillvaratagaren berättigad att kräva i 35 § stadgad lösen till dubbelt belopp samt ersättning för utfodring av hunden.

Angående rätt att döda eller omhänderta hund utan skattemärke stadgas särskilt.

39 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

7 kap.

Om fångstredskap och fångstsätt.

40-§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

-12-

41 §.

Jakt må icke utövas med fallgrop, gift, spjut, pil, elektrisk ström, sax, snara, fälla, giller eller annat liknande fångstredskap, ej heller med gillrat skjutvapen eller sprängladdning.

Jakt vid bloss eller annat lyse vare förbjuden.

Utan hinder av vad i 1 mom. är sagt vare tillåtet att använda av medicinalstyrelsen godkänt gift för utrotning av kråkor, kajor, havstrut, gråtrut, sorkar och råttor, sax för fångst av havstrut, gråtrut och mink samt fälla för fångst av mink, hermelin och bisamråtta.

Vid användande av gift mot i 3 mom. nämnda fåglar skall under tiden från och med den 15 april till och med den 31 oktober endast ägg användas som bete. Utlagd sax eller fälla skall dagligen efterses. Trutsax skall utsättas på minst en meters djup.

42 §.

Vid älgjakt må ej begagnas helmantelkula eller blykula, ej heller oräfflat vapen eller gevär, vars patrons kulvikt är mindre än 10 g och kulans träffenergi på 25 meters avstånd, mätt från pipans mynning är mindre än 250 kilopondmeter (25 E = 25 kpm).

Militärgevär må användas endast för jakt på säl i havsfjärd eller i öppna havet.

Vid jakt må ej begagnas luftgevär eller därmed jämförliga vapen, ej heller sådant hagelgevär med automatisk omladdning, som kan laddas med flera än två hagelgevärspatroner.

Ljuddämpare må icke användas på skjutvapen.

43 §.

På jaktfärd må i båt icke medföras vettar, avsedda för jakt på sådana sjöfågelarter, vilka då äro fridlysta, såvitt icke jakttiden för ifrågasvarande arter vidtager dagen efter eller utgått dagen före.

44-45 §§

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

46 §.

Villebråd må icke skjutas över allmän väg eller medan villebrådet eller skytten befinner sig på sådan väg.

På isbelagt hav eller havsfjärd, må jakt på sjöfågel icke bedrivas vid öppning eller ränna.

47 §.

Vettar må ej utan lov utsättas närmare än etthundra meter samt bulvan för jakt på orre närmare än femtio meter från annans jaktområde.

8 kap.

Om innehav av villebråd och handel med sådant.

-13-

48 §.

Under fridlysningstid må ingen innehava sådant villebråd eller färskdelar av villebråd, som ej är märkt på sätt därom särskilt föreskrives, ej heller ägg av fåglar. Är jakt på något djur icke tillåten under hela året, vare innehav av oberett skinn under fridlysningstiden likaledes förbjudet, försåvitt det icke är försett med föreskrivet villebrådsmärke. Vad här är sagt, gäller icke skinn av älg, räv eller hare.

Vad ovan i 1 mom. är stadgat, gäller ej ätligt villebråd eller ägg, som bevisligen erhållits i enlighet med 14 §, 26 § 2 mom., 27 eller 28 § eller som lagligen fräntagits någon eller införts från utlandet, ej heller ätligt villebråd, som uppenbarligen fångats utan överträdelse av fridlysningsbestämmelser och är avsett för personlig förbrukning.

49 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

9 kap.

Om jaktkort.

50 §.

Jakt på villebråd må ej med skjutvapen eller annat fångstmedel eller med hund eller annat för jakt övat djur bedrivas av någon, med mindre han innehar jaktkort. Vad här är sagt, gäller dock ej avlivande av djur i de fall, som avses i 13 och 14 §§, ej heller fångst av villebråd, som nämnes i 28 § 2 mom.

Jaktkort må efter prövning utfärdas åt tillförlitliga personer för ett, två eller tre år åt gången i Mariehamns stad av polisinrättningen och i landskommunerna av länsman. Avgiften för jaktkort utgör fyra mark för varje år av jaktkortets giltighetstid, räknat från dagen för jaktkortets utfärdande. Jaktkortsavgiften tillfaller landskapet. Jaktkort löses på den ort, där sökanden är bosatt, och av utom landskapet bosatt person på ort, där han äger jakträtt.

51-52 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

10 kap.

Om jaktmyndigheter och jaktvårdsföreningar.

53 §.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

54 §.

De i 1, 2 och 6 §§ avsedda jakträttsinnehavare i kommun, vilka inneha va jaktkort, bilda en jaktvårdsförening. Ej må någon likväl vara medlem av flera än en sådan förening. Då jaktkort löses, skall i detsamma antecknas till vilken jaktvårdsförening vederbörande uppgivit sig önska t höra. Där de lokala förhållandena det påkalla, må landskapsstyrelsen fö

ordna, att jaktvårdsförening skall bildas på område, som avviker från den kommunala indelningen.

I jaktvårdsförenings angelägenheter beslutar föreningsmötet och en av föreningen vald styrelse, på sätt i stadgarna närmare säges.

Medlem av jaktvårdsförening må ej förpliktas att tillskjuta medel för täckande av föreningens utgifter.

55-56 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

11 kap.

Om straffpåföljdervid överträdelse av bestämmelserna angående jakt.

57 §.

Idkar någon, utan att vara därtill särskilt berättigad, jakt på villebråd, medan det är fridlyst, have envar rätt att på bar gärning frantaga honom skjutvapen, andra jaktredskap och hundar samt villebråd som åtkommits genom jakten.

Jagar någon under lovlig tid olovligen på annans jaktområde, tillkomme i 1 mom. avsedd rätt jakträttsinnehavaren och för hans räkning jordägaren eller -innehavaren, för området tillsatt jaktövervakare samt på staten eller landskapet tillhörig mark jämväl den, som där äger utöva tillsyn över efterlevnaden av stadgandena om jakt.

Önskar jakträttsinnehavaren ej i fall som avses i 2 mom. föranleda åtal för olovlig jakt, må han likväl behålla vapen och andra jaktredskap, som frantagits ägaren, till dess denna styrkt sin identitet och för dem erlagt lösen, femtio mark. Löser ägaren ej vapnen eller jaktredskapen inom en månad efter det vederbörande polismyndighet under rättats om deras omhändertagande, tillfalle desamma jakträttsinnehavaren.

Önskar jakträttsinnehavaren i fall som nämnes i 2 mom. föranleda åtal eller har han eller annan person i stöd av 1 mom. omhändertagit skjutvapen eller andra jaktredskap, överlämne sådan omhändertagen egendom ofördröjligen åt polismyndigheten att förvaras, tills rätten avgjort ärendet.

Jagar någon utan att hava löst jaktkort eller använder någon sådant vapen, vars användning för jakt jämlikt denna lag är förbjuden, skall vad ovan i 1 och 4 mom. är stadgat äga motsvarande tillämpning. Dock tillkommer rätt att i de i detta moment förutsätta fallen frantaga jägare i 1 mom. nämnd egendom blott de personer, som avses i 51 §.

I fråga om hund, som tagits i förvar med stöd av denna paragraf, länd till efterrättelse vad i 35 § 3 mom. är stadgat.

58-61 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

-15-

12 kap.

Särskilda stadganden.

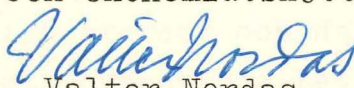
62-67 §§.

(Likasom i landskapsstyrelsens framställning).

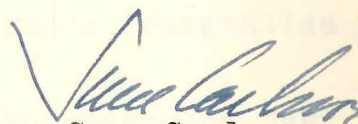
Mariehamn den 29 november 1963.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Ordförande


Valter Nordas.

Sekreterare


Sune Carlsson.

Närvarande i utskottet: ordföranden Valter Nordas, viceordföranden Viktor Arvidsson och ledamöterna Börje Johansson, Harry Lindfors och Bertel Söderlund.